

ting, om det blev forandret til Øverste. Jeg skal berolige det ærede Medlem i saa Henseende. Vil det virkelig kunne lykkes det ærede Medlem at faae Folkethinget, Landstinget og Regjeringen til at enes om denne vigtige Forandring i Hærløven, saa skal det aldrig noget Dieblisk berøre mig smertelig at gaa over fra at være Oberst til at være Øverst.

Ordføreren (Bjessen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evertmoes) rettede nogle Indvendinger imod de Betragtninger, jeg har gjort gjældende, som give mig Anledning til at gjøre enkelte Mødbemærkninger. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke kunde erkjende, at Elefskolens Stilling efter den nugjældende Hærløvs var midlertidig, men jeg tror dog, at jeg har fuldstændig Ret til at betegne den saaledes. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse den Bestemmelse i den nugjældende Hærløvs, som omhandler dette Punkt. Det hedder om Elefskolen: „Dens Bestemmelse er, indtil Hærens Forsyning med Befalingsmænd paa anden Maade er tilstrækkelig sikket, at staffe Hæren en Del af den Tilgang af Befalingsmænd osv.“ Jeg tror, at det derved er tilstrækkeligt betegnet i Hærløven, at man dengang kun gik ind paa Elefskolen som en midlertidig Institution. Det ærede Medlem mente, at jeg uden Grund havde betvivlet, at de 2al, som Mindretallet har opstillet med Hensyn til Udtagelsen af værnepligtige Befalingsmænd, kunde være tilstrækkelige, idet det nemlig har foreslaaet 600 udtagne ved Fodfolket i Stedet for 350, som findes i Regjeringsforslaget, og det ærede Medlem sagde endvidere, at det vilde vise sig at blive et fuldstændig fyldestgjørende Antal. I den Henseende forekommer det mig, at det ærede Medlem ikke er ganske opmærksom paa, hvilke Forordninger der her skal søges opfyldte. Der er ikke Tvivl om, at et Antal af 600 ved Fodfolket vil være tilstrækkelig til at fyldestgjøre Kravet paa Korporaler; men det ærede Medlem gjorde igaar gjældende, at der ikke alene var Tale om at tilfredsstille denne Forordning, men at der tillige var Tale om Erstatning for Underkorporaler, og naar det er Tilfældet, er det, jeg siger, at 600 ikke ville vise sig tilstrækkeligt. Flertallet har erkjendt dette, og har derfor foreslaaet, at der i det Hele som Elever til Befalingsmandsposter udtages af Rekrutterne 1000 Mand aarlig: 500 Sletteparten af hele det indkaldte Mandskab; men jeg skal sige til, at af disse 1000 Mand foreslaas kun 400 beholdte inde til fortsat Uddannelse, medens de $\frac{3}{5}$ — altsaa 600 foreslaas hjemsendte sammen med Mandskabet, efter at de have faaet den mindre Uddannelse, som det vil være muligt at give dem samtidig med Rekrutskolen. — Striden angaaende Inspektørposterne har min ærede Sidemand til venstre (Bajer) optaget, og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa, men derimod skal jeg knytte nogle Bemærkninger

til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds udtalte angaaende den Stilling, som Flertallet tilstænk Stabsfjergenterne. Det ærede Medlem mente, at det ingenlunde var en Hæderspost, der var tilstænk dem, idet de derved dels vilde blive beskæftigede med Kontorarbejde, og dels vilde have den Opgave at følge med Bagagen. Jeg tror nu, at dette allerede er Tilfældet hos ikke faa af de nuværende Stabsfjergenter. Jeg tror det er temmelig almindeligt, at de benyttes til at ordne og lede Afdelingernes Bagagetrain, at de i den Henseende indtage en meget betruet Stilling, og at man netop ved mange Afdelinger har valgt dem til denne Post, fordi man har en særlig Grad af Lidid til dem. Det er imidlertid ikke alene som en Hæderspost, at Flertallet ønsker at beholde en Del af Stabsfjergenterne, men tillige som, jeg kunde kalde det en Art Retraitepost, en Stilling, der kunde beklædes af veltjente ældre Underofficerer, hvem man overhovedet kunde betro noget mere, end der i Reglen betros Underofficerer. Dette betinger imidlertid ikke, at Stabsfjergenterne skulle komme til at indtage denne Post som Skrivere eller Bagagefjergere, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds antager; thi foruden Stabsfjergenter have der ogsaa ved Regiment- og Bataillonsstabene underordnede Underofficerer, en eller to ved de forskjellige Stabe, hvem det ringere Arbejde vilde komme til at paahvile. Jeg tror fremdeles, at det er en meget fornuftig Tanke, Flertallet har udtalt, idet det vil skabe en saadan særegen Art af Underofficerposter, som beærvnes med det vel betegnende Navn: Stabsfjergenter; men jeg maa sige til, at naar Følgen deraf vil blive, at Stabsfjergenternes Antal noget indskrænkes, saa er det ikke paa nogen Maade Meningen dermed at ville forringe Underofficerernes Udsigt til at komme i bedre lønne Stillinger; thi Flertallets Opfattelse er den, at de nu foreslaaede Kommanderfjergentposter navnlig ogsaa med Hensyn til Lønningforholdene, som vi senere komme til at behandle, skulle svare til den yngste Del af de nuværende Stabsfjergenter. De nuværende Stabsfjergenter deles nemlig i to Afdelinger, den ældste og den yngste, og den sidste vil komme til at svare til den nye Kommanderfjergentklasse. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds saavel som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. B. Jensen) have yderligere paavist, at den Betænkelse, jeg udtalte ovenfor den i Regjeringsforslagets Motiver fremsatte Opfattelse med Hensyn til de Forordninger, som ville blive stillede til de faste Officerer ved de særegne Baaben, har været vel begrundet. Jeg tror, der er al Grund til at betone den Anstuelse, der tidligere har været saa stærkt forfægtet her i Salen under Hærløvens Behandling, og som fremdeles fastholdes af Flertallet, at de videnskabelige Forordninger til Officerer af disse Baaben ikke maa an-